25/02/2024

Βεροίας Παντελεήμων για τη θεσμοθέτηση του “γάμου” ομοφυλόφιλων ζευγαριών: «Η Εκκλησία αγνοήθηκε με προσβλητικό και απαράδεκτο τρόπο»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων μετά την θεσμοθέτηση «γάμου» μεταξύ δύο ατόμων του ιδίου φύλου εξέδωσε την παρακάτω ποιμαντορική εγκύκλιο, η οποία αναγνώστηκε το πρωί της Κυριακής, 25ης Φεβρουαρίου, σε όλους τους Ιερούς Ναούς της επαρχίας.

“Η Εκκλησία και η άποψή της αγνοήθηκε με προσβλητικό και απαράδεκτο τρόπο. Κλήθηκαν οι πάντες στη Βουλή να καταθέσουν τις απόψεις τους για το συζητούμενο νομοσχέδιο, έστω και αν εκπροσωπούσαν μόνο λίγους ανθρώπους ή και μόνο τον εαυτό τους”

, υπογράμισε μεταξύ άλλων ο Σεβασμιώτατος.

Παρακάτω ολόκληρη η ποιμαντορική εγκύκλιος:

Ἀρ. Πρωτ.: 84

Βέροια, 20 Φεβρουαρίου 2024

† ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΩΝ

ἐλέῳ Θεοῦ Ἐπίσκοπος καί Μητροπολίτης τῆς Ἱερᾶς καί Ἀποστολικῆς Μητροπόλεως Βεροίας, Ναούσης καί Καμπανίας πρός τόν ἱερόν κλῆρον καί τόν εὐσεβῆ λαόν

τῆς καθ᾽ ἡμᾶς θεοσώστου Ἐπαρχίας

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Μέ θλίψη καί συνοχή ψυχῆς παρακολουθήσαμε πρίν ἀπό λίγες ἡμέρες τήν ψήφιση ἀπό τήν πλειοψηφία τῶν ἐκπροσώπων τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ ἑνός νόμου ὁ ὁποῖος πλήττει τόν ἱερό θεσμό τοῦ γάμου καί κλονίζει τήν ἔννοια τῆς οἰκογενείας. Ἑνός νόμου ὁ ὁποῖος, ἐν ὀνόματι δῆθεν τῶν δικαιωμάτων κάποιων συμπολιτῶν μας, ἀντιτίθεται στόν νόμο καί στό θέλημα τοῦ Θεοῦ. Καί αὐτό παρότι ἡ πλειοψηφία τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ καί πολλοί ἀπό τούς βουλευτές (τό 42% τῶν βουλευτῶν) εἶχαν ἀντίθετη ἄποψη γιά τόν νόμο, ὁ ὁποῖος θά ψηφιζόταν καί θά ἔδινε τό δικαίωμα τοῦ γάμου καί τῆς τεκνοθεσίας σέ ἀνθρώπους τοῦ ἰδίου φύλου.

Ἡ Ἐκκλησία μας ὁμίλησε, ἡ Ἱερά Σύνοδος ἀπευθύνθηκε καί πρός τόν εὐσεβῆ κλῆρο καί πρός τόν πιστό λαό. Ἀπευθύνθηκε ἀκόμη καί πρός τούς βουλευτές καί δήλωσε μέ σαφήνεια ὅτι ὁ πρός ψήφιση νόμος εἶναι ἀντίθετος πρός τήν πίστη καί τήν παράδοση τοῦ Ἔθνους μας καί τοῦ λαοῦ μας· εἶναι ἀντίθετος πρός τόν νόμο τοῦ Θεοῦ καί τήν ἀνθρώπινη φύση, ὅπως Ἐκεῖνος τήν δημιούργησε. Προειδοποίησε ὅτι ὁ νόμος αὐτός θά εἶναι αἰτία πολλῶν δεινῶν, μέ πρῶτο τή διάλυση τῆς οἰκογενείας, ἀλλά καί τή δημιουργία πολλῶν προβλημάτων, κυρίως γιά τά παιδιά, πολύ περισσοτέρων ἀπό ὅσα ὑπόσχονται ὅτι δῆθεν θά ἐπιλύσει ὁ νέος νόμος.

Τό ἴδιο ἔκανε καί ἡ τοπική μας Ἐκκλησία, ἡ Ἱερά μας Μητρόπολη. Ὀργάνωσε ὁμιλίες, ἐκδηλώσεις, ἐνημέρωσε μέ κάθε πρόσφορο μέσο τούς ἀνθρώπους γιά τούς κινδύνους τοῦ νόμου πού ἐπρόκειτο νά ψηφισθεῖ. Εἶπε εὐθαρσῶς τήν ἄποψή της, ὅπως εἶχε χρέος νά κάνει, συμβούλευσε πατρικά, κάλεσε τούς πιστούς σέ προσευχή, ὥστε νά φωτίσει ὁ Θεός τούς βουλευτές καί νά μήν ἐπωμισθοῦν τό βάρος ἑνός νόμου ἀντιθέτου πρός τόν λόγο τοῦ Θεοῦ καί τῆς Ἐκκλησίας.

Δυστυχῶς δέν εἰσακουσθήκαμε. Ἡ Ἐκκλησία καί ἡ ἄποψή της ἀγνοήθηκε μέ

προσβλητικό καί ἀπαράδεκτο τρόπο. Κλήθηκαν οἱ πάντες στή Βουλή νά καταθέσουν τίς ἀπόψεις τους γιά τό συζητούμενο νομοσχέδιο, ἔστω καί ἄν ἐκπροσωποῦσαν μόνο λίγους ἀνθρώπους ἤ καί μόνο τόν ἑαυτό τους. Ἡ Ἐκκλησία ὅμως δέν κλήθηκε. Δέν θέλησαν νά ἀκουσθεῖ ἡ γνώμη της μέσα στή Βουλή, γιατί, ὅπως εἶπαν, οἱ θέσεις της εἶναι γνωστές. Μήπως οἱ θέσεις ὅλων τῶν ἄλλων πού κλήθηκαν δέν ἦταν γνωστές;

Καί δέν περιορίσθηκαν μόνο σέ αὐτόν τόν ἀπρεπῆ ἀποκλεισμό τῆς Ἐκκλησίας ἀπό μία συζήτηση κρίσιμη καί καθοριστική γιά τήν κοινωνία καί τήν πατρίδα μας. Θέλησαν νά τήν βάλουν καί στό περιθώριο, λέγοντας «ἤ παπάς παπάς ἤ ζευγάς ζευγάς», ἤ μέ ἄλλα λόγια στερώντας στήν Ἐκκλησία τό δικαίωμα νά ὁμιλεῖ γιά θέματα πού ἀφοροῦν ὅλους τούς ἀνθρώπους στή χώρα μας, καί διαγράφοντας τή θυσιαστική προσφορά της γιά τήν πατρίδα μας καί τό Ἑλληνικό κράτος.

Δυστυχῶς ὁ ἀντίθεος νόμος πού καθιερώνει τόν γάμο δύο ἀνθρώπων τοῦ ἰδίου φύλου ἔγινε νόμος τῆς πατρίδος μας, διότι κάποιοι «οὐκ ἠβουλήθησαν συνιέναι». Ἔγινε νόμος τοῦ κράτους καί μάλιστα μέ πανηγυρισμούς. Κάποιοι μάλιστα καυχήθηκαν, γιατί ὁρισμένα διεθνῆ μέσα ἐνημερώσεως ἀνακοίνωσαν τήν ψήφισή του θριαμβευτικά, λέγοντας ὅτι ἡ Ἑλλάδα εἶναι ἡ πρώτη ὀρθόδοξη χριστιανική χώρα πού ψήφισε ἕναν τέτοιον νόμο. Ἀλλίμονο! Ἐνῶ ἤμασταν ἡ πρώτη χώρα διά τῆς ὁποίας διεδόθη τό μήνυμα τοῦ Εὐαγγελίου, τό ὁποῖο ἐκήρυξε ὁ ἀπόστολος Παῦλος, γίναμε ἡ πρώτη ὀρθόδοξη χώρα πού παρέβη τά ὅρια τά ὁποῖα ἔθεσαν ὄχι ἁπλῶς οἱ πατέρες μας ἀλλά ὁ ἴδιος ὁ Θεός.

Καί ἄν οἱ ὑπεύθυνοι εἶναι εὐχαριστημένοι καί νομίζουν ὅτι ἔκαναν τό χρέος τους, ψηφίζοντας ἕναν τέτοιο νόμο, ἀντίθετο πρός τόν νόμο τοῦ Θεοῦ, τίς παραδόσεις μας καί τά δεδομένα τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως, τό δικό μας χρέος δέν τελείωσε. Ἐμεῖς ἔχουμε χρέος προσευχῆς. Ἔχουμε χρέος μέ τή ζωή μας, μέ τήν πίστη μας, μέ τόν ἀγώνα μας νά τηροῦμε τό θέλημα τοῦ Θεοῦ καί νά εὐαρεστοῦμε ἐνώπιόν του, ὥστε νά ἐλκύσουμε τό ἔλεος τοῦ πανοικτίρμονος Θεοῦ καί γιά μᾶς ἀλλά καί γιά τήν πατρίδα μας.

Ὁ φιλάνθρωπος Κύριος θά μᾶς σώσει ἀκόμη καί ἐάν ὑπάρχουν ἀνάμεσά μας μόνο δέκα εὐσεβεῖς, κατά τήν ὑπόσχεσή του, «οὐ μή ἀπολέσω ἕνεκεν τῶν δέκα» (Γεν. ιη΄,33). Ἄς ζητοῦμε τό ἔλεός του, ἄς ἔχουμε τήν ἐλπίδα μας σέ Αὐτόν καί ἄς παραμένουμε ἑδραῖοι καί ἀμετακίνητοι στήν πίστη μας καί στίς ἀρχές μας.

† Ὁ Βεροίας, Ναούσης καὶ Καμπανίας Παντελεήμων